

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 451/2019-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. augusta 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Lukášom Schvarcom, Slnecná 3817/42, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015 porušené boli.

2. Okresnému súdu Námestovo p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 700 € (slovom sedemsto eur), ktoré je Okresný súd Námestovo p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Námestovo je p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 346,26 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a dvadsaťšesť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Lukáša Schvarca, Slnecná 3817/42, Banská Bystrica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2019 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Ústavný súd na neverejnom zasadnutí 19. novembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky a uznesením č. k. I. ÚS 451/2019-20 z 19. novembra 2019 ju prijal na ďalšie konanie podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka 20. apríla 2015 doručila okresnému súdu žalobu o odstránenie stavby a vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom konanie o žalobe je okresným súdom vedené pod sp. zn. 10 C 144/2015.

3.1 Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti namietala nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní, pričom považovala za neodôvodnené, že vo veci ani po štyroch rokoch nebolo uskutočnené pojednávanie, na ktorom by sa konalo vo veci samej. Okresný súd je podľa nej pasívny a nevykonáva žiadne úkony.

3.2 Vzhľadom na nečinnosť okresného súdu sa sťažovateľka obrátila so sťažnosťou na prietahu v napadnutom konaní aj na predsedníčku okresného súdu, ktorá v písomnom vyjadrení sp. zn. 1 SprS 5/2019 zo 4. februára 2019 jej sťažnosť vyhodnotila ako opodstatnenú a vo veci nariadila dohľad. Napriek tomu okresný súd do podania ústavnej sťažnosti vec meritórne nerozhodol.

3.3 Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zdôraznila, že ide o súdne konanie, ktoré nevykazuje znaky vysokej miery náročnosti, ako žalobkyňa vystupuje samostatne, na strane žalovaných vystupujú tri fyzické osoby, ktoré sú právnymi nástupcami po zomrelej žalovanej. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky v napadnutom konaní, uviedla, že *„vždy reagovala na podania súdu a lehoty, ktoré mi boli súdom uložené, som všetky dodržala“*.

4. Na základe už uvedeného sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej v bode 1 označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní a prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Okrem toho sa sťažovateľka domáhala priznania finančného zadosťučinenia v sume 700 € a náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Vyjadrenie okresného súdu

5. Okresný súd na výzvu ústavného súdu z 11. júna 2019, zaslanú ešte pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti v záujme objektívneho posúdenia jej opodstatnenosti, odpovedal prípisom sp. zn. Spr 310/19 zo 4. júla 2019.

5.1 Predsedníčka okresného súdu predložila predmetný spis okresného súdu, vo svojom vyjadrení k podanej ústavnej sťažnosti zhrnula priebeh napadnutého konania a poukázala na tú skutočnosť, že po prerozdelení vecí na konanie a rozhodnutie senátu 12 C bol k veci pripojený dedičský spis (v súvislosti s úmrtím pôvodnej žalovanej) a nariadený termín pojednávania na 27. jún 2019, ktorý bol následne odročený na 4. júl 2019.

5.2 V závere podania predsedníčka okresného súdu konštatovala, že k priedahom dochádzalo najmä v súvislosti s veľkým množstvom neskončených vecí v senáte pôvodnej zákonnej sudkyne. Ako dôvod uvedeného stavu predsedníčka okresného súdu uviedla odchod dvoch sudcov okresného súdu v priebehu roka 2018, ktorých nevybavené veci boli prerozdelené medzi ostatných sudcov súdu, pričom následne bola zákonná sudkyňa dlhodobo práceneschopná a neskôr čerpala materskú dovolenku.

5.3 Podaním doručeným ústavnému súdu 11. decembra 2019 okresný súd oznámil, že v napadnutom konaní *„bol dňa 26.9.2019 vyhlásený rozsudok, ktorý ku dňu podania správy nie je právoplatný“*, a zároveň vyslovil súhlas, aby podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti.

6. Ústavný súd 23. júla 2019 zaslal vyjadrenie okresného súdu sp. zn. Spr 310/19 zo 4. júla 2019 právnenému zástupcovi sťažovateľky, požiadal ho o zaujatie stanoviska k predmetnému vyjadreniu a o oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

6.1 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom vyjadrení doručenom 5. augusta 2019 zotrval na podanej ústavnej sťažnosti a zdôraznil, že opätovné konanie vo veci (z dôvodu zmeny zákonného sudcu 2. apríla 2019) nič nemení na skutočnosti, že k priedahom v súdnom konaní už došlo. Zároveň právny zástupca sťažovateľky oznámil, že v danej veci súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

7. Vzhľadom na súhlas okresného súdu, ako aj sťažovateľky podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, vyjadrením účastníkov konania a obsahom na vec sa vzťahujúceho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

K obsahu súdneho spisu okresného súdu v napadnutom konaní

8. Z obsahu súdneho spisu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie vedené okresným súdom vo veci sťažovateľky ústavný súd zistil nasledujúci prehľad procesných úkonov:

- 20. apríla 2015 doručená žaloba sťažovateľky o odstránenie stavby a vydanie bezdôvodného obohatenia, konaniu bola pridelená sp. zn. 10 C 144/2015,

- 11. mája 2015 okresný súd uznesením č. k. 10 C 144/2015-26 uložil žalovanej v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadriť k podanej žalobe, zároveň ju poučil o právnych následkoch nesplnenia tejto povinnosti a jej procesných právach, zákonný sudca taktiež písomne poučil sťažovateľku o jej procesných právach,

- 28. júla 2015 okresnému súdu doručené oznámenie o smrti žalovanej,

- 16. septembra 2015 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku,

- 15. októbra 2015 okresnému súdu doručené potvrdenie okruhu dedičov po zosnulej žalovanej,

- 9. februára 2017 okresný súd vykonal vo veci pojednávanie, pričom pokračoval v konaní s dedičmi po nebohej žalovanej ako s právnymi nástupcami (ďalej len „žalovaní“), po vypočutí strán sporu súd odročil pojednávanie na neurčito na účel poskytnutia 60-dňovej lehoty na mimosúdne vyriešenie sporu,

- 3. apríla 2017 spis prerozdelený novej zákonnej sudkyňi, ktorá 28. apríla 2017 vyzvala strany sporu na oznámenie, či mimosúdne rokovania budú pokračovať,

- 6. – 18. apríla 2017 okresnému súdu doručené písomné vyjadrenia žalovaných,

- 22. mája 2017 okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k písomným vyjadreniam žalovaných a zároveň návrh na rozšírenie žalobného návrhu,

- 22. mája 2017 okresný súd uznesením č. k. 10 C 144/2015-70 vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k písomnému stanovisku sťažovateľky a jej návrhu na rozšírenie žalobného návrhu,

- 16. – 29. júna 2017 okresnému súdu doručené písomné podanie žalovaných spolu s právnymi stanoviskami, geometrickými plánmi a ďalšími písomnými podkladmi,

- 2. apríla 2019 spis prerozdelený novému zákonnému sudcovi, ktorý následne požiadal o pripojenie dedičského spisu po nebohej (pôvodne) žalovanej,
- 9. mája 2019 zákonný sudca nariadil vo veci termín pojednávania na 27. jún 2019,
- 27. júna 2019 okresný súd vykonal vo veci pojednávanie, pripustil zmenu žalobného návrhu a po vykonaní dokazovania termín odročil na 4. júl 2019,
- 4. júla 2019 okresný súd vykonal vo veci druhé pojednávanie, pripustil ďalšiu zmenu žalobného návrhu, vykonal vo veci dokazovanie podrobným výsluchom strán sporu a odročil termín na neurčito,
- 26. septembra 2019 okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok č. k. 10 C 144/2015-208, ktorý podľa oznámenia okresného súdu nie je dosiaľ právoplatný, pretože sa proti nemu odvolala žalovaná v 3. rade.

IV.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10.1 Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným

zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde.

12. Sťažovateľka sa svojou ústavnou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

13.1 Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

13.2 Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr.

všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02).

15. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Povinnosť súdu konať bez prieťahov vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (podľa § 6 mal súd v konaní postupovať v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná; § 100 ods. 1 súdu prikazoval, že len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá). Podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je táto povinnosť súdu *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

V.

Záverý ústavného súdu týkajúce sa otázky porušenia práv sťažovateľky

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

18. Pri posudzovaní prvého kritéria – zložitosti veci dospel ústavný súd k záveru, že ide o vec, ktorá z právneho hľadiska nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Ani z hľadiska skutkovej zložitosti veci ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorý by v predmetnom konaní prispela k predĺženiu konania.

19. Pri hodnotení priebehu napadnutého konania z hľadiska ďalšieho štandardne uplatňovaného kritéria, ktorým je správanie sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ťarchu sťažovateľky pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom. Okresný súd vo svojom vyjadrení taktiež nepoukázal na to, že by neprimeraná dĺžka napadnutého konania bola vyvolaná správaním sťažovateľky.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní, vychádzal pritom zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

20.1 Ústavný súd sa podrobne oboznámil s celým priebehom napadnutého konania a zistil, že sa pred okresným súdom začalo 20. apríla 2015 podaním žaloby sťažovateľky, v jeho priebehu okresný súd vykonal tri pojednávania a 26. septembra 2019 vydal vo veci rozsudok. Z uvedeného vyplýva, že napadnuté konanie pred okresným súdom trvalo 4 roky a 5 mesiacov, pričom v čase rozhodovania ústavného súdu nie je vec právoplatne skončená.

20.2 Ústavný súd vychádzal z prehľadu procesných úkonov (pozri bod 8 nálezu) a dospel k záveru, že v priebehu napadnutého konania možno identifikovať dve dlhšie obdobia nečinnosti okresného súdu. Nečinnosťou okresného súdu je poznačené počiatkové štádium konania, keď okresný súd 1 rok a 5 mesiacov (od 16. septembra 2015 – výzva okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku až do 9. februára 2017 – pojednávanie) nevykonal vo veci žiaden relevantný úkon.

20.3 Ďalšie obdobie nečinnosti okresného súdu v trvaní takmer 2 rokov možno identifikovať v súvislosti s dlhodobou práceneschopnosťou (a následnou materskou

dovolenkou) zákonnej sudkyne, keď od mája 2017 do apríla 2019 nebol vo veci vykonaný žiaden úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky a k ukončeniu veci.

20.4 Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná. Je zrejmé, že postup okresného súdu v napadnutom konaní nesmeroval efektívne k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky, a preto nie je zlučiteľný s jej základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. právom na prejednanie veci v primeranej lehote.

21. Vychádzajúc z argumentácie uvedenej v bode 18 až 20, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 144/2015 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

VI.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

22. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Vzhľadom na to, že proti uzneseniu okresného súdu č. k. 10 C 144/2015-208 z 26. septembra 2020 bolo podané odvolanie, a teda napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, ústavný súd formuloval príkaz konať (bod 2 výroku nálezu) pre prípad, že vec bude okresnému súdu vrátená súdom druhej inštancie na nové rozhodnutie.

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

25. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

26. Podľa § 135 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v lehote ustanovenej v odseku 1 priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, zvyšuje sa finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

27. Sťažovateľka sa v podanej ústavnej sťažnosti domáhala priznania finančného zadosťučinenia v sume 700 €. Svoj návrh odôvodnila predovšetkým dlhotrvajúcou právnou neistotou, pričom uviedla, že sumu „700 Eur považujem za primeranú vzhľadom na dĺžku konania, zložitost' veci a uplatňovaný nárok“.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy, pričom s prihliadnutím na celkovú dĺžku napadnutého konania okresného súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti danej veci (predovšetkým skutočnosť, že okresný súd krátko po podaní ústavnej sťažnosti vo veci meritórne rozhodol), ústavný súd, súc viazaný návrhom sťažovateľky, priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 700 € (bod 3 výroku nálezu).

VII.

Trovy konania

29. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom.

Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

30. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok roku 2018, ktorá bola podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky v sume 980 €.

31. Ústavný súd priznal náhradu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) právnemu zástupcovi sťažovateľky JUDr. Lukášovi Schvarcovi, Slnečná 3817/42, Banská Bystrica. Odmena advokáta v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2019 je 1/6 z výpočtového základu, čo v zmysle citovaných ustanovení vyhlášky predstavuje sumu 163,33 € a režijný paušál sumu 9,80 €. Náhrada za dva úkony právnej služby vykonaných v roku 2019 (2 x 163,33 €) spolu s režijným paušálom (2 x 9,80 €) predstavuje sumu 346,26 €.

31.1 Náhradu za jeden úkon právnej služby (písomné vyjadrenie z 5. augusta 2019) ústavný súd sťažovateľke nepriznal vzhľadom na to, že podanie aj s ohľadom na jeho stručnosť neobsahovalo žiadnu novú argumentáciu, ktorou by sťažovateľka podporila záver o ústavnej neudržateľnosti postupu okresného súdu v napadnutom konaní.

31.2 Vzhľadom na uvedené ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania v sume 346,26 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

32. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky JUDr. Lukáša Schvarca, Slnečná 3817/42, Banská Bystrica, v lehote uvedenej v bode 3 výroku tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezou uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu